

Už jen do dnešního dne, pátku **25. ledna**, bude v [Městské galerii](#) ve Vysokém Mýtě otevřena výstava legendárního vysokomýtského malíře Václava Peřiny, od jehož narození uplynulo 100 let. Peřina se, přestože byl výtvarný samouk, stal ve 40. - 70. letech nejúspěšnějším vysokomýtským malířem. Vynikl především jako portrétista, úspěchu ovšem dosáhl i jako tvůrce zátiší a krajin z vysokomýtského okolí.

[Fotoreportáž zde](#)

Autoportrét Václava Peřiny

Městská galerie Vysoké Mýto, Výstavní síň Jana Jušky,

5. 12. 2007 – 25. 1. 2008,

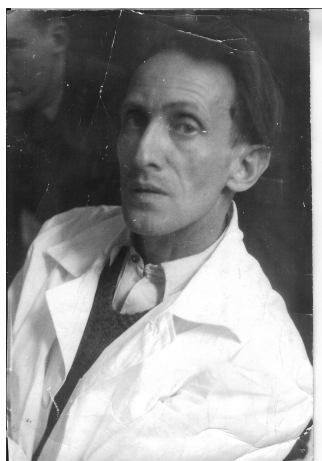
denně kromě pondělí 9-12, 13-17 hodin.

Zavřeno 25. 12. a 1. 1.

Kurátor: Pavel Chalupa, 606 796 599, pavel.chalupa@vysoke-myto.cz

Vernisáž proběhla ve středu 5. prosince od 17 do 20 hodin.

Městská galerie děkuje všem soukromým i veřejným půjčitelům za spolupráci při přípravě této výstavy. Největší dík patří malířově ženě Elišce a dcerám Haně, Evě a Zdeňce.

Václav Peřina

* 15. 9. 1907 ve Vysokém Mýtě

† 1. 8. 1979 ve Vysokém Mýtě

Narodil se před sto lety ve Vysokém Mýtě v rodině zednického mistra a výtvarně i hudebně mimořádně nadaného štukatéra Václava Peřiny a pradleny Kateřiny Peřinové. Ve Vysokém Mýtě ukončil obecnou i měšťanskou školu (v roce 1921), poté se vyučil lakýrníkem a malířem písma (1921-1924). Od roku 1924 až do války se živil v Praze jako malíř reklamních štítů v reklamním závodě Jana Hronka, v roce 1939, krátce po otcově předčasné smrti, se natrvalo vrátil do Vysokého Mýta, kde se téhož roku i oženil s o 13 let mladší Eliškou Faltusovou z Chocně. Malovat a kreslit začal s velkým talentem už v dětském věku, rodinné poměry mu ale nedovolily, aby vystudoval malířství. Jeho talent nicméně za jeho pražského pobytu neunikl zaměstnavateli (který mu svěřoval náročné práce při vytváření reklam) ani profesorů na Akademii. Už během tohoto předválečného pobytu se seznámil s rektorem Jakubem Obrovským (se kterým ho pojily i vysokomýtské kořeny paní Boženy Obrovské, rozené Škorpilové); jeho mistrovské kopie starých mistrů ocenil například i Oldřich Blažíček.

Za války začal Peřina tvořit portréty, zátiší a scenérie vysokomýtských zákoutí a dvorků, většinou jistě na objednávku, nicméně s velkým smyslem pro tvar a barevnost – a jako takový se projevil jako bytostný malíř. Nápadně překypující pastóznost a plastičnost jeho olejových obrazů z pohnuté doby, kdy se jistě nedalo plýtvat drahou barvou, svědčí o tom, že si svého malířského smyslu cenil – a dovedl ho využít. Jeho obrazy z doby války patří k tomu nejcennějšímu, co vytvořil. Po válce se na radu Jakuba Obrovského (který ho pokládal za hotového malíře) přestal ucházet o akademické vzdělání a začal se plně věnovat malířství. Byl jediným malířem (vedle akademika Josefa Haška) v širokém okolí, který se vzhledem k úspěchu své práce mohl v pohnuté době věnovat malířství profesionálně – a na plný úvazek – a to také s nucenou přestávkou let 1948 – 1955, kdy byl na částečný úvazek zaměstnán v Karose, s velkým úspěchem dělal. To mu také přineslo jistou závist ze strany mýtských studovaných malířů, kteří se vedle své malířské práce museli živit učitelskou prací. V roce 1950 zvítězil jeho portrét nejstarší dcery Hany v soutěži Svazu československých výtvarných umělců a byl vystaven v pražském Mánesu. Peřina se stal velmi oblíbeným a žádaným malířem, především ve Vysokém Mýtě a okolí. Ve většině usedlých vysokomýtských domácností je alespoň jedno Peřinovo dílo, ať už dětský portrét, krajina nebo kytice. Své portréty Václav Peřina maloval olejem a pastelem a pochopitelně při tom musel brát v ohled i smysl pro fotografický realismus, v té době stále zakořeněný v obecném povědomí laiků jako měřítko dobrého vkusu. Kvalitu jeho díla to pochopitelně poznamenalo, zvláště v souběhu se skutečností, že o jeho dílo byl mimořádný zájem a že to byl malíř velmi pilný. Jeho dětské portréty by se počítaly na stovky a obrazy oblíbených šeráků ve váze na mnoho desítek. Ve volné tvorbě si nicméně jeho dílo ponechalo svůj originální pel nadprůměrně nadaného malířského autodidakta, který přestože byl schopen dokonale napodobit jiného mistra, sám nacházel a nešel svůj vlastní, sluncem rozostřený rukopis pastózní malby, který vyniká především na olejích zachycujících květiny a v krajinných scenériích se zákoutími venkovských chalup; z nich většina pochází z okolí Vysokého Mýta a mají proto mj. i dokumentární cenu. V 60. a 70. letech Peřina hodně cestoval, navštívil několikrát Francii a Jugoslávii; motivy z těchto a dalších cest (Belgie, Bulharsko, Itálie, Holandsko, Rakousko, Španělsko) se také staly hlavní tematickou dominantou jeho pozdního díla. Svou první samostatnou výstavu měl v roce 1953 ve Vysokém Mýtě. Následovaly další v letech 1958, 1960, 1968, 1972, 1977, poslední velká výstava se pak konala v Městské galerii v roce 1998. Kromě toho vystavoval Václav Peřina na řadě drobných vlastních i skupinových výstav v Čechách, na Slovensku i na improvizovaných výstavách při pobytech v cizině... Obrazy Václava Peřiny vlastní ve větších celcích Městská galerie ve Vysokém Mýtě a Regionální muzeum ve Vysokém Mýtě, ojediněle jsou i v jiných

galeriích, mj. i v Národní galerii v Praze. Velký soubor obrazů je dosud v majetku rodiny, většina Peřinova rozsáhlého díla je pak roztroušena v soukromých sbírkách.

Podrobnější informace na www.mg.vmyto.cz

—